

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
În străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei,
a doua și a treia oră 4 Lei.

Papii și misiunile catolice*)

Vicarii, adevărații locuitorii, Domnului din cetatea Vaticanului care este la Roma, și-au dat seama în toate timpurile de porunca: „Mergând învățați toate neamurile”. Conștii de menirea lor sfântă, făcându-s'au tuturor de toate, ca lumina și adevărul să străbată până în cele mai depărtate colțuri ale pământului locuite de suflare omenească.

Dacă vom cerceta istoria, începând dela cel dintâiu corifeu al apostolilor și până azi, vom găsi lucruri de admirat, vom găsi spirit de jertfă pe toate terenurile, dela cei cari au fost puși păstori întru păzirea turmei răspândite pe suprafața globului și pentru cari s'a vărsat sângele nevinovat al mielului de pe Golgota. Ca să ne convingem, nu trebuie să facem cercetări depărtate, ci ajunge a arunca o privire asupra activității papilor cari au trăit și trăesc sub ochii noștri. În cele ce urmează voi da câteva date după considerațiile Cardinalului F. Biondi, Prefectul Congregației Răspândirii Credinței, publicate în ziarul oficial al Papilor „Osservatore Romano”, număr oficial din Maiu a. c., asupra ultimilor cinci papi.

Plus al IX ajunge în Catedra sf. Petru părinte al multor neamuri. Prima preocupare îl este de a avea cât mai buni preoți pentru a purta sămânța Evanghellei la filii din depărtări. Spre acest scop a fondat la Roma Seminarul sf. Petru și Pavel și mai multe „Instituții Misionare”. În scurt timp misionarii au ajuns să se stabilească în insulele împrăștiate prin Oceanul Pacific; s'au strecurat și printre păgânii din Africa de mijloc. Ba, nu numai atât, ci și prin țările de gheață ale Americii de Nord, țara Eschimoșilor.

În 1844 reintră din nou, după două secole, în Japonia și, spre mirarea lor, au aflat acolo creștini cari de 200 de ani păstrau în tăcere credința catolică și amintirea Papii dela Roma. Plus al IX a plâns de bucurie când a primit această veste atât de măngăitoare. Însă acea descoperire a provocat o nouă

persecuție care a ajuns până la vărsarea sângelui între 1867-73. Părintele cereșc a trimis însă lumina păcii și misiunile și-au luat avântul lor prin harnicii misionari pentru răspândirea Evanghellei, în țara lui soare răsare.

Ca tată bun, Plus al IX s'a interesat tot așa și încă într'un mod special de unirea bisericilor în orient: pentru Greci, Ruși, etc. ca și pentru noi Români. Spre acest scop în 1862 a creat o secțiune orientală a „Congregației de Răspândirea Credinței”, trimițând și delegați apostolici în Turcia și America.

Leo XIII a fost un mare papă misionar. Aici amintesc abia ceva din cele făcute pe câmpul misionar de acest papă nemuritor. Mai întâi s'a ocupat, ca și înaintașul său Plus al IX, de unirea bisericilor din orient. A luptat contra sclavajului, tălmăcind învățătura Domnului despre libertate. A trimis delegați apostolici în India, Statele Unite, Canada, Filipine, etc. a înființat seminarii pentru băștinaii din depărtatele țări ca să-și poată forma preoții din neamul lor. Un mare avânt au luat misiunile și în Africa, unde s'a ajuns la o așa însuflețire și sete după Evanghelle că locuitorii fugiau în toate părțile de unde venea vestea că este vreun misionar.

Natural, n'au lipsit nici greutățile din partea persecutorilor. Vărsări de sânge au fost în Japonia, în Indochina și în Corea, căutând a distruge cu totul catolicismul. Dar n'au reușit a face altceva decât să arate încă odată că iubirea lui Hristos e mai puternică decât moartea și că „sângele martirilor e sămânța creștinilor”. Și în China misionarii au avut de suferit mult în anii 1850—1900 prin răscularea „Boxerilor” despre cari eu scrisesem tot în această gazetă în anul trecut. (Nr. din 18 August 1935).

Plus al X a pășit pe urmele înaintașilor săi fundând seminarii, spitale, case pentru săraci, orfelinăte. Ba a ajuns să înființeze și o universitate catolică în Shanghai din China. A organizat Congregația de Răspândire a Credinței în așa fel ca să poată sări în ajutor la orice lipsă din lumea misionară. Însă a izbucnit marea nenorocire care a fost războiul mondial din 1914—19, când misiunile au început să tânjească, pentru că mulți preoți au fost chemați de către guvernele lor în propriile țări, astfel că timp de patru ani nu numai n'au fost trimiși alții, ci chiar și cei ce lucrau au trebuit să părăsească via Domnului.

Benedict al XV, în timpul războiului mondial n'a putut face mult pentru misioni, dar vorba: înțeleptul cumpără vara saniei și iarna car. Așa și papa în acele zile s'a pregătit pentru timpul de apoi. În 1916 a aprobat fundarea „Uniunii misionare a clerului” și a fondat Institutul Oriental.

La sfârșitul războiului, acelaș papă a publicat o enciclică, toată pătrunsă de spiritul apostolic, în care arată nevoile mari pentru misioni. Era un apel către lumea catolică, să ajute misiunile în lumea păgână.

Plus al XI gloriosul papă ce astăzi stă de veghe în cetatea sfântă, a primit încă de mult numele „Papa misionilor”. Și nu de geaba, căci a dat un avânt răspândirii credinței cum istoria n'a mai cunoscut.

Trimis-a scrisori apostolice în diferite părți ale lumii, clarificând ideea de naționalism și catolicism. Consacrat-a însuși în biserică sf. Petru episcopi Chinez, Japonezi, etc. pentru a-i trimite în țările lor. Înființat-a facultăți de Misionologie la marile universități din Roma. Înființat-a Colegii — Seminare — pentru neamurile țării. E destul să ne amintim că ce grijă ne poartă și nouă Românilor.

Sf. părinte nu s'a mai mulțumit cu puținele locuri ce le avem în diferite colegii (seminarii) din Roma, ci ne-a ridicat și nouă o falnică zidire pe o colină din mijlocul cetății eterne, în care tinerii de pe plașurile Daciei se vor duce în număr mai mare ca să se adape la izvoarele științei și a sfințeniei și astfel spiritul roman al bisericii să străbată în casa fiecărui român. Ce să mai zic de Acțiunea Catolică, cea mai mare operă a lui Plus al XI, care formează în lumea întreagă cel mai puternic zid de apărare contra comunismului, păgânismului și ateismului, curentele periculoase.

Și munca nu rămâne nerăsplătită. Sămânța aruncată nu rămâne fără rod. Statisticele dovedesc. În Japonia, unde acum 70 de ani nu se cunoștea nici un catolic acum sunt peste 100.000. În Corea, unde erau abia câțiva, acum sunt 150.000. În China dela 300.000 au ajuns la 1.800.000. În Indochina cu toate persecuțiile, numărul creștinilor dela 500.000, trece de 1.400.000. În India, Ceylon și Birmania, în 50 de ani, dela un milion a crescut la patru milioane. Acelaș lucru s'a petrecut în Australia, Noua Zelandă și celelalte insule împrăștiate prin Oceanul Pacific. În Madagascar unde primii misionari s'au așezat în 1861 catolicii ating cifra de un milion. În sfârșit în Africa păgână — de mijloc și sud — unde catolicii în 1887 abia erau în număr de 80.000, astăzi trec peste patru milioane.

Sunt cifre cari grăiesc dela sine și cari

*) Duminecă, în 18 Octomvrie, făcându-se colecte în toate bisericile, pentru misiunile catolice, dăm acest articol scris de un teolog dela Roma, în acest loc de frunte al gazetei.

se măresc în fiecare zi. În fiecare moment o rază de lumină din cetatea sf. Petru străbate în colțurile cele mai îndepărtate ale pământului. Pe străzile Romei neîncetat întâlnești preoți, călugări, călugărițe cari se duc în Mexico, China ori Japonia ca să vestească pe Hristos, să sufere pentru El și, dacă-l de lipsă, să moară pentru El. Surorile sf. Vincențiu de Paula și Carmelitanele se duc să fundeze școli și spitale în toate centrele lumii, ajutând pe neputincioși.

Aceste sunt armele minunate ale papilor dela Roma cari au mâini de a se îngriji de toate mizeriile, o limbă de a învăța pe toți neștiutorii și o inimă ca să îndulcească toate amarăciunile.

O mărturisesc aceasta mi de glasuri de pe întreg rotogolul pământului: cel din Africa Anam, Corea ca și din România. Au spus-o și o spun neîncetat bolnavii cari au fost sub îngrijirea călugărițelor noastre dela spitalele din Alud, Geoagiu, Cralova și Reghin. O știu prea bine, cari au fost prizonieri în Italia, în timpul războiului mondial, și cari în urma războiului primite pe front au fost duși în spitale sub îngrijirea călugărițelor italiene. Cu câtă insuficiență și cu câtă recunoștință îmi povestea despre aceasta un înflăcărat român și un creștin catolic în toată puterea cuvântului de pe valea Mureșului — Ioan Silvaș — cititor al „Unirii Poporului“, care a stat în Italia 18 luni, și care a rămas uimit de atâta bunătate și iubire cu cari surorile italiene tratau pe bolnavii din orice parte, de orice națiune și de orice boală.

* * *

Asta-i opera, munca papilor. Binefacere pe toată linia. Natural cu multe și mari greutate. Căci se recer cheltuieli enorme. De aceea acum, când suntem în preajma „Duminecii Misionare“, când se face apel la întreaga lume creștină, ca de bună voie și din dragă inimă să întindă mâna fraților ce-zac întru întune-

recul neștiinței, — să ajutăm și noi misiunile bisericii prin rugăciunile ce le vom face și prin banii pe cari îi vom da în ziua colectei, după puterile noastre. Laudă se cuvine parohiei Cășeiu care în anul trecut a răspuns cu suma de circa 4500 Lei. Să dăm din tot sufletul nostru, fiind siguri că Isus Hristos ne va răsplăti însutit.

Roma

Clericul Alexandru Todea

Și mintea sănătoasă e împotriva divorțului

Nu numai sfânta Scriptură și sfinții Părinți sunt împotriva divorțului, ci și mintea sănătoasă.

Dacă sf. taină a căsătoriei s'ar putea desface, oamenii ar face ceea ce au făcut cei din Rusia bolșevică: s'ar despărți cât zici și ar încheia în fiecare an, ba chiar lunar și săptămânal altă și altă căsătorie. În Bolșevicia așa au făcut. Au introdus libertatea dragostei și au ușurat divorțul de așa, încât era de ajuns să te duci la oficiul stării civile și să-i spui că-ți urăști nevasta ori că nu mai poți trăi cu ea, și a doua zi erai despărțit. În urma acestei legi, oamenii și-au făcut de cap. Au fost ticăloși cari se însurau de câte 20—30 de ori la an și iarăși ticăloase cari divorțau tot la o săptămână două. Inșiși bolșevicii au rămas îngroziți de urmările acestui desfrâu și, anul trecut, au introdus divorțul cam în forma cum e la noi, cel

mult cu ceva mai ușurat. Va să zică bolșevicii au revenit la legile noastre, după câțiva ani de rătăcire îngrozitoare.

În schimb, ce minunată e căsătoria în biserica noastră! Omul știe că numai sapa și lopata îi poate despărți deolaltă, prin urmare soții de căsătorie se socotesc bine înainte de a se lua. Preotul, dacă e după inima lui Hristos, îi chiamă pe mirii la sine, le arată părțile bune și rele ale traiului împreună, îi ispitește dacă nu cumva se căsătoresc din interes ori din silă și le pune în vedere să fie cât se poate de prevăzători. Apoi îi vestește în trei duminici după o altă și-i roagă pe toți credincioșii să-i descopere piedecile cari ar fi între ei. În forma aceasta nu se întâmplă atâtea nenorociri în căsătorie.

Dacă se poate desface căsătoria, bărbatul se trezește într-o bună zi că-l părăsește soția și se mută la altul, iară el, care și-a pus toată nădejdea în soție-sa, rămâne batjocorit și singur, un neom. Iar soția, de altă parte, se poate trezi într-o bună zi alungată dela casă, după ce și-a jertfit ceea ce e mai scum, verguria. Și unul și altul e nenorocit, ori, în cazul cel mai bun, unul dintre ei. — În schimb în biserica noastră, unde nu se admite divorțul, soții de căsătorie știu bine că totul e zadarnic, căsătoria lor e legată în ceruri, oamenii n'o pot desface, deci nici unul dintre soți nu-și bate joc de celalalt, cu atât mai ales că, chiar despărțindu-se de pat și de masă, nu se mai pot recăsători, nici odată, nici odată, decât după moartea soțului sau a soției.

Știind lumea modernă că se poate divorța, îndatăce se sfădesc una bună, își aruncă vorba: »apoi ne vom despărți, vom divorța«, și astfel nu-și iartă unul altuia vătămarile. La cea mai mică supărare, se gândesc la divorț și nici că le pasă să se înfrâne și să se împace. Măcarcă de câte ori nu ajunge omul în ceartă și la neplăceri cu soția sa! Dacă știe că nu pot

Foia „UNIRII POPORULUI“

Către Maica Domnului

Din tronul sfânt,
Jos spre pământ,
O preacurată să privești,
Și'n mila ta,
Tu nu uita
Ca haruri să ne împărțești.

Căci Cel de Sus
Pe veci te-a pus
Ca mama noastră tu să fii,
Și în nevoi,
Cu drag de noi,
Să te'ngrijești ca de copii.

Cu legământ,
Cu jurământ,
Noi ție toți ne consfințim,
At tăi să fim
Ori când voim,
Și'n veci să nu ne despărțim.

Pe Dumnezeu,
In cer mereu,
Cu tine toți să lăudăm,
Și fericiți,
Nedespărțiți,
In veci să-l binecuvântăm.

P. Ioan Tălmăcel

După revista „Viața“ din Săbăoani-Roman.

Dela Lourdes la Fatima

— Arătările minunate ale Sfintei Fecioare —

Șt. B. Dragu

(Continuare)

Faima despre mieul orașei Fatima se răspândi foarte repede în toată Portugalia, încât, nimeni pe pământ nu ar fi putut opri potopul de lume să vină la acest loc sfânt. Totuși, puterile iadului înceară să întârzie această manifestare de credință. Câțiva inși, orbiți de patimă și nesăbuiți, o adunătură de ticăloși, în luna Februarie 1922, au dărâmat cu disamită, miea căsuță de închinare, ridicată în cinstea sf. Fecioare de Fatima de credincioșii cari au cercetat acel loc. Prin o grijă a lui Dumnezeu, icoana sf. Fecioare a fost luată de acolo câțiva timp înainte. Puterea lumescă a dat și ea mână de ajutor la toate uneltirile răutăcioase. Până când i-s'a înfundat, spre rușinea ei. Căci, în fața unei mulțimi, care își bătea joc de răvna fără seamă cu care luera puterea civilă, care susținea că toate manifestările de credință dela Fatima sunt mai mult sau mai puțin potrivnice Statului, toată lumea a rămas foarte nemulțumită știind, că totul era numai pentru religie. Și în atâta a fost de pornită lumea încât cu prețul vieții chiar, a alungat paza, pusă de puterea civilă pentru a împărtăia lumea dela locul cu arătările.

Lucrurile, fără anumite abateri, se desfășurau în liniște și tăcere. Puterea biseri-

cesă, văzând faptele ce se petreceau la „Cova da Iria“ au depărte de Fatima, timp de 4 ani (dela 1917 până la 1921), a început să lucreze sfânta arătare singură. Ba mai mult, ea s'a împotrivit la toate stăruințele, ce i-s'au făcut de atâția inși, din toate clasele de oameni, spre a lua oarecare măsuri asupra întâmplărilor dela Fatima, atât de importante — și prim ele înșși și în urmările lor.

Cardinalul și patriarhul din Lisabona (capitala Portugaliei), Mendes Belo, a oprit preoțimea de a încuraja sau de a se amesteca în vr'o manifestare religioasă dela Fatima. Au fost chiar mulți preoți cari dela început fură potrivnici la ceea ce se petrecea la Fatima crezând, că acolo e vorba de o nălucire sau de vr'o înșelăciune, cari puteau să pricinuiască foarte mult rău religiei. Ba, miei păstori — cari s'au învrednicit a vedea pe sf. Fecioară, — fugiau de preoții cari căutau să vorbească cu ei, pentru că îndobțe ei puneau întrebări viclene și-și băteau joc de ei.

Dar, totuși, în 1922 puterea bisericăscă a judecat de bine să rupă tăcerea de cinci ani. Cu această dată s'a îngăduit venerația publică a Doamnei Noastre la „Cova da Iria“. Iară Biserica și-a păstrat dreptul de a pronunța judecata ultimă asupra firii arătărilor și asupra obârșiei întâmplărilor minunate, ce au avut loc în Octombrie 1917, precum și asupra vindecărilor minunate puse pe seama întreprinderii Doamnei Noastre de Fatima. În același timp s'a format o comisie, care a fost încredințată de a face o anchetă pe lângă

divorța, mai rabdă, se mai ceartă și se împacă. Dacă însă știu că e liberă și ușoară calea divorțului, rămân bosum-și, pe urmă merg la un avocat, și, la câteva luni, sunt divorțați gata.

Căsătoria are de scop, între altele, și aceea ca să servească de mijloc în contra pasiunilor sau împotriva boldurilor trupului. Dumnezeu așa a întocmit trupul femeiesc, ca bărbatul să nu-și poată împlini totdeauna poftele sale. În Rusia Sovietică s-au întâmplat sute de mii de divorțuri din cauza aceasta. Bărbatul a declarat sim- plaminte că femeia lui nu i-a împlinit pofta, și acesta a fost motiv îndestulitor ca judecătorul să-i divorțeze. Nu așa în căsătoria creștină. Aici bărbatul știe că și-și împlini poftele trupești afară de căsătorie, e păcat de moarte și prin urmare se împacă cu situația, iar Dumnezeu ajută încât mai târziu nu mai suferă din pricina aceasta.

Înainte cu 30—40 ani era adevărată raritate câte un divorț. Îmi aduc aminte că pe când eram copil, odată a venit tata acasă și cu mare mirare i-a povestit mamei că cutare pereche a fost divorțată. Și ce s'a mai mirat mama și cum nu-și putea închipui viața după divorț! De atunci s'au schimbat lucrurile îngrozitor, așa că astăzi divorțurile sunt lucruri de toate zilele.

Divorțul se practică mai ales în țările protestante. În Irlanda curat catolică se vine tot la câte 4000 de căsătorii un divorț, în Austria tot la 240 căsătorii, fiindcă sunt și protestanți în țară, în Prusia protestantă tot la 64 de căsătorii, în Saxonia curat protestantă tot la 33, în Elveția, care este leagănul protestantismului, tot la 28, iar în America de Nord, unde divorțul se poate face în câteva zile, tot la 7 căsătorii câte un divorț.

Dragostea este dela firea ei veșnică, cel puțin adevărata dragoste. Când îl în-

trebi pe un îndrăgostit, până când își va iubi mireasa, se supără și-ți răspunde cu uimire: »totdeauna, veșnic«. Nici nu se poate închipui lucrul altfel. Și când colo, după legile de astăzi, această veșnicie se prefăce dintr'una în dragoste de câteva luni ori ani, și apoi vine alta.

»Un dor se duce, altul vine,
Și vei uita că te-am iubit«,

dupăcum spune o cântare veche.

Cele mai grozave urmări le are divorțul pentru femeie. Ea e astfel alcătuită de către Dumnezeu încât suferă grozav pe urma divorțului. Nu numai că și-a pierdut verguria, ci poate și frumusețea și sănătatea, rămâne de multe așa că ori pe ulițele oamenilor, asemenea unei zdrențe pe care o aruncă și unul și altul cu piciorul. Ea și-a dat tot ce a avut mai scump, ca pe urmă să rămână de rușinea și batjocura oamenilor.

Iar copiii, o săracii, vai și amar de capul lor! Nu mai au tată ori mamă, iar dacă prin o nouă căsătorie le vine un nou tată ori mamă, acela nu mai e tată ci mașter, iar mama cea nouă și mai mașteră, și încă de cele rele. Mai mult, ori unul ori altul dintre mașteri li opresc și ca să salute pe fostul lor părinte dacă-l întâlnesc pe stradă. Iar bieții copii trebuie să asculte. Ce să facă? Să ferească Dumnezeu!

Pe urma divorțului pierde însă chiar și statul, fiindcă temelia statului e casa familiară, e căsătoria, care dacă se distramă, se strică însăși temelia statului. Teodor Roosevelt, fost președinte al Statelor Unite spunea: »Ușurătatea divorțurilor este nimicirea poporului, este blăstămul societății«.

Dar, cece e mai trist, soții divorțați, după câțiva ani de căsătorie a doua, se urăsc de soții cei noi și le pare rău de pasul făcut, mai ales când observă că

a doua și a treia căsătorie este mult mai proastă decât cea dintâi, și nu odată s'a întâmplat că au revenit la soțul sau soția cea dintâi.

Așadar până și mintea sănătoasă se împotrivesc divorțului, iară urmările lui sunt deadreptul îngrozitoare.

Părintele Iuliu

Consacrarea P. Sf. Sale Episcopul Lugojului

Așa după cum am anunțat într'un număr trecut al gazetei, consacrarea P. Sf. Sale Episcopul Dr. Ioan Bălan al Lugojului se va face duminică, în 18 l. c. la ziua amintită dimineața la ora 8^{1/2}, va începe sf. liturghie arhierescă slujită de mare sobor de preoți în frunte cu I. P. Sf. Sa Mitropolitul Alexandru, P. Sf. Lor Episcopul Valeriu al Orășii și Iuliu al Clujului.

Înainte de sf. slujbă, se va face procesiune dela castelul mitropolitan la catedrală. La consacrare va fi reprezentat înaltul Guvern, celelalte Dieceze unite precum și o mulțime de personalități de seamă cari și-au anunțat sosirea.

Duminică 18 Octomvrie

Ziua misionară

În această zi, în toate bisericile se adună milă, care se va trimite călugărilor cari, prin țări îndepărtate, se ostenesc pentru aducerea păgânilor la religia creștină. Indemnul nostru nu poate fi decât: dați cu inimă largă, din dragoste pentru sufletele ce se vor întoarce la lumina cea adevărată datorită milii noastre. Dați, căci Dumnezeu vă va răsplăti.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

martorii damii de credință și de a asculta prierrea oamenilor pricepuți asupra celor ce s'au petrecut.

În Biserica lui Hristos lucrurile merg încet dar sigur. Așa și cu comisia încredințată cu cercetarea întâmplărilor dela Fatima, ea luera foarte încet și cu multă băgare de seamă, pentru a îngădui faptelor și timpului să facă lumină în chestiune. Abia doar, în 14 Aprilie 1930, și-a terminat ea lucrările. Episcopul de Leiria, la rândul său, cercetă cu deamănuntul raportul făcut de comisie, și în 13 Oct. 1930 — în al 13-lea an al prăznuirii celei din urmă arătări, — Excelența Sa publică în foaia sa oficială o epistolă pastorală în care vorbește despre venerația ce trebuie să i-se dea Doamnei Noastre de Fatima, declarând în mod oficial:

1. Că arătările dela „Cora da Iria“ despre cari vorbesc copilașii sunt demne de credință;

2. Că venerația față de Doamna Noastră de Fatima este îngăduită în chip oficial.

Această „Epistolă pastorală“ este compunerea trebuincioasă, a cece s'a împlinit deja sub împingerea tainică, sub farmecul căruia nu s'a putut rezista al Fatimei.

De la acel moment, nimeni nu se mai îndoaie de adevărata arătări. Numărul pelerinajelor creștea pe zi ce merge. Și minune mare — care nu se poate tăleui — în ziua de 13 Maiu 1928, la picioarele sf. Fecioare de Fatima au fost deodată de față 300.000 de

persoane! Unde mai există în lumea întregă, altarul care să mai intrunească atâtă mulțime de lume? Și acest lucru e cu atât mai important cu cât ne gândim că Portugalia e o țărișoară care n'are decât 7 milioane locuitori, și că Fatima se găsește într'o regiune pustie, unde pentru a merge trebuie făcut o călătorie de posămintă adevărată. — Când se merge la Lourdes (locul unde s'a arătat sf. Fecioară în 1850 în Franța), călătoria e tihnită și plăcută, iară regiunea e frumoasă și plăcută ochilor. — Când însă se merge la Fatima, trebuie făcute mari jertfe pentru a se mulțumi cu o regiune pustie și sărăcăcioasă.

Dar înainte chiar de „Epistola Pastorală“, fama Fatimei a trecut peste hotarele Portugaliei. În cetatea Romei ea dobândi dreptul de cetățenie încă din 1928. În marele ziar din Roma „L'Osservatore Romano“ adeseori se făcea încredințat cunoscut nouățile ce se petreceau la Fatima. Mai ales, când în 1928 au vizitat acel loc sfânt așa mare mulțime de 300 000 de mii de persoane, această gazetă a închinat pagini întregi în cinstea Fatimei.

În 1929 în Seminarul portughez din Roma s'a deschis o capelă în onoarea sf. Fecioare de Fatima. Isoana Preacuratei Mame, așezată în acest locaș de închinare, a fost binecuvântată de însuși sfântul Părinte Papa, care a rămas mult timp în rugăciune în fața icoanei ce răspânda numai dragoste și bunătate. Tot ce răspânda numai dragoste și bunătate. Tot în acel an și tot la Roma, când teologii portughezi au fost în vizită la Papa, sf. Părinte a dat fiecăruia 2 chipuri sfinte cu Doamna

Noastră de Fatima, un chip pentru ei și altul pentru cei de acasă. În felul acesta Marele Păstor al Bisericii lui Hristos, lăsa să se înțeleagă că ține de adevărat cece s'a petrecut la Fatima.

Nu trebuie uitat aici aceea, că într'una din marile școli din Roma (Institutul Biblic) un foarte înțelept călugăr portughez, unul dintre cei mai de valoare dela acea școală, a ținut o lungă cuvântare asupra faptelor dela Fatima. Printre cei cari erau de față s'au putut vedea mulți dintre marii sfetnici ai Papii (cardinali), apoi mulți slujbași dela Curtea Papii, profesori, bărbați de Stat și teologi dela școlile din Roma.

Începând de atunci, venerația către sfânta Maria, Doamna Noastră de Fatima, s'a dezvoltat tot mai mult. Pe deasupra, se înmulțesc din zi în zi tot mai mult altarele ce se ridică cam peste tot în ciostea Ei.

Așa de pildă în Germania, mulțumită canonului Fischer, Fatima e foarte cunoscută și altarul în cinstea Preacuratei e mai mult căutat. Iar foaia săptămânală ce iese la Fatima „Voz de Fatima“ e întotdeauna publicată în traducere în limba germană. Toate cărțile, toate scrierile, toate cuvântările asupra Fatimei trec foarte repede și se înmulțesc mereu și catolicii din Germania nu simt decât o singură durere: „că Fatima e prea departe“.

Deasemenea e cunoscut acest loc de înțărare sufletescă în Spania, a cărui fii din Biserica lui Hristos nu cunosc osteneală și greutate și se duc în mare număr la altarul Prea-

Drum de apostolie

I. P. Sf. Mitropolit Alexandru între credincioșii com. Dâmb, (jud. Cluj) unde sfințește lăcaș Domnului

În ziua de 11 Oct. 1936, credincioșii comunei Dâmb jud. Cluj au avut fericirea de-a avea în mijlocul lor pe Înaltul Păstor I. P. S. Dr. Alexandru Nicolescu Mitropolitul Blajului. A fost primul drum pe care I. P. S. Sa îl face după înscăunarea ca Mitropolit de Alba Iulia și Făgăraș, mergând ca să sfințească lăcaș Domnului spre bucuria sufletelor și mărirea Impăratului Cerurilor.

Sfințirea bisericii din Dâmb, din partea I. P. S. Sale a încrestat o bucurie și o însuflețire neștearsă în inimile credincioșilor acelei parohii și a dat un imbold de înălțare sufletească tuturor credincioșilor de pe Câmpie.

I. P. S. Sa a plecat de la Blaj, sâmbătă în 10 Oct. însoțit de Rvs. canonic Ioan Moldovan, de Cl. Dr. Ioan Cristea, secretar mitropolitan și de clericul Gheorghe Ignat care a făcut serviciul de cantor. În gara Șarmaș I. P. S. a fost primit cu multă însuflețire de popor numeros. Școala primară din loc îi cânta „la mulți ani“, înmânându-i un frumos buchet de flori D. notar Pinteș a ținut o cuvântare. În gara Șarmașel, unde s'a coborât, I. P. S. Sa e întâmpinat din partea pâr. protopop Stupineanu împreună cu preoții din jur și multă lume intelectuală. Au vorbit pâr. protopop Stupineanu și d. primpretor Bungeardeanu.

Părintele protopop își exprimă bucuria că, I. P. S. Sa descinde pentru prima oră pe Câmpie spre bucuria sufletelor cari îl așteptau cu mult dor.

Dela gară până la Dâmb, I. P. S. e însoțit de părintele protopop și preoții din jur, iar în comună e așteptat de popor, care îl întâmpină cu prapori în frunte, iar în ușa bisericii ce se înalță maestoasă deasupra comunei, părintele Șarmășan, preotul local, îmbrăcat în odăjdii îi urează bun sosît Înaltului Ierarh spunând că prezența Sa e o în-

curatei dela Fatima. Așa de pildă în 1935 însuși Episcopul din Madrid (capitala Spaniei) a condus la acest loc alș pelerinajul tinerimii catolice spaniole.

Chiar și Franța, care, de 78 de ani are la ea acasă acel loc însemnat unde se fac și astăzi minuni mari: Lourdes, totuși, fără șovăială, aleargă să aducă cântări de laudă și mulțumită Mamei Noastre de Fatima.

Și cine ar crede că chiar și în Rusia (Ucraina) și în Brazilia (America de Sud) sf. Fecioară de Fatima e cunoscută, iar credincioșii evlavioșii înalță rugăsimi ferbinți?

În surte cuvinte trebuie spus, că ochii lumii sunt întorși spre sf. Fecioară, care a învrednicit cu arătările ei minunate orașelul Fatima. Și pe tot dreptul, fiindcă acest loc binecuvântat trebuie să fie spre ridicarea și întoarcerea la căile cele bune a lumii întregi. Deoarece cuvintele Preacuratei, *de a ne pocăi și de a ne ruga*, trebuie să ocrotească lumea ca să mângâie pe cei slabi, să îndrepte pe cei rătăciți și să întărească la fapte alese și creștine pe cei buni. Iată de ce are lumea lipsă în zilele cari trăim.

cununare a strădaniei credincioșilor săi și un indemn spre mai mult. Răspunde I. P. S. Sa că a venit ca să aducă pace în suflete și binecuvântarea Sa arhierască peste munca depusă.

Dela biserică se face plecarea la casa parohială, iar la ora 17 se începe inseratul împreună cu litie și o parte din sfințirea bisericii.

Duminecă (în 11 Oct.) la orele 8 se face mănecatul în biserică veche din loc, oficiat de părintele *Crișan Melinte*, preotul din Roteni iar ceilalți preoți din jur îmbrăcați în odăjdii de sărbătoare, în frunte cu I. P. S. Sa fac proceziunea cu sf. Euharistie dela biserică veche la cea nouă, intonându-se solemn „Impăratul Cerurilor“. Ajunși la biserică nouă se oficiază sf. liturghie până la „sfințe Dumnezeule“ când ieșind întreg poporul în frunte cu Arhiepiscopul și preoții face înconjurul bisericii cu sf. moaște și continuarea sfințirii bisericii, urmând mai departe sf. liturghie.

După sf. evanghelie I. P. S. vorbește mănecând din textul „cine se va sui în muntele Domnului, cei curați cu inima... arătând însemnătatea arătărilor diferitelor momente din economia divină săvârșite pe înalțimi de munte, simbolizând prin aceasta indemnul ridicării sufletelor la o mai mare curățenie, arătându-le apoi că și aci în biserică mareață zidită de credincioși, e muntele Domnului unde trebuie să vină credincioșii să ia apa vie a credinții.

După sf. liturghie a avut loc o recepție reprezentantă fiind preoțimea tractuală în număr mare, intelectualii dnelor preotese și curatoratul. Se face apoi masă comună la școala primară din loc, participând toți intelectualii prezenți. Vorbește și aci I. P. S. evocând sacra persoană a fericitului părinte dela Roma de care trebuie să ne aducem aminte în astfel de momente solemne. Apoi vorbește pentru M. S. Regele Carol II. iar sala îi intonează „mulți ani“. Vorbește pentru I. Sf. Sa pâr. protopop Stupineanu, în numele intelectualilor d. judecător *Dr. Mureșan*, iar la sfârșit pâr. Șarmășan mulțumește tuturor cari au ostenit la acest mare praznic.

La ora 17 se oficiază inseratul participând multă lume care e nespuse de însuflețită în urma cuvântului părintelui *Dumitru Neda* care vorbește despre sufletul care știe să trăiască din credință.

La orele 19 I. P. S. Sa părăsește Dâmbul lăsând în urma Sa pacea în suflete și o neuitată clipă de fericire în inimile locuitorilor din Dâmb.

lg.

Când se deschide parlamentul. În mod obișnuit ar trebui ca parlamentul să se deschidă la 15 Octomvrie. De obicei însă se amână cu o lună aceasta dată. Și în anul acesta s'a amânat, așa că deschiderea parlamentului va avea loc la 15 Noemvrie.

Imnul premilitarilor

Inspectoratul Pregătirii Premilitare a deschis un concurs pentru executarea unui „Imn al premilitarilor“. Se pot prezenta la concurs numai cetățeni români. Publicăm aici condițiile de participare.

Se cere o poezie și compoziție muzicală pentru acea poezie. Acelaș concurent se poate prezenta fie numai cu poezia, fie numai cu partea muzicală, ori cu amândouă.

Poezia va trebui să aibă 5—6 strofe. Să fie ușoară la înțeles, fără cuvinte neromânești, cu conținut patriotic și să cuprindă aspirațiile tineretului către un nou ideal național.

Partea muzicală va fi alcătuită pentru *voci bărbătești* și pentru *instrumente*, și va fi cadenciată și ritmată ca să poată fi întrebunțată și ca marș de defilare. Stilul muzical să fie cât mai apropiat caracterului specific folcloric românesc.

Lucrările vor fi trimise pe adresa Inspectoratului Preg. Premilitare, str. Ecaterina Teodorescu nr. 19, București, fiind închise în plic și având un motto. În alt plic se va include adresa autorului, având același motto.

Poezia va fi trimisă cel mai târziu până la 31 Dec. 1936. Cea mai bună va fi premiată cu 5 mil. de Lei și va servi ca „Imn al premilitarilor“. Partea muzicală va fi trimisă cel mai târziu până la 1 Martie 1937 și cea mai bună va fi premiată cu 20% din venitul ce se va câștiga din vânzarea imnului premilitarilor.

Dela Parohia S. Vasile din București

— Tragerea loteriei —

În ziua de 30 Septemvrie, a. c. a avut loc la sediul parohial al bisericii române-unite din București, str. Polonă 48, tragerea loteriei pentru cuvertura destinată la aceasta de către biserică amintită mai sus.

La tragere au fost prezenți, pe lângă persoanele bisericesti ale parohiei și diferită altă lume care s'a conformat după avizul din ziare, și reprezentantul Tribunalului Ilfov, împreună cu reprezentantul Loteriei de Stat din București.

A câștigat No. 1330, a cărui posesor a fost biserică din Turda-Vechi unde e preot pâr. Coriolan Sabău.

Ținem ea să aducem la cunoștință, că această cuvertură, a cărei valoare reală se ridică la suma de 50.000 și prin care — organizând loteria de care e vorba — s'a câștigat în folosul bisericii suma de 180.000 lei, a ajuns la proprietatea bisericii noastre din București datorită generozității d-șoarei *Maria Angelin*, care, pe lângă alte multe servicii și ajutoare ce a dat bisericii române-unite din Capitală, de cari aparține, a găsit de bine ea să doneze și acest obiect scump în vederea ridicării unor case parohiale la biserică a II-a din București. Îi mulțumim și pe această cale.

Deasemenea, mulțumim tuturor acelor cari au sprijinit această loterie în folosul bisericii, fie prin cumpărarea biletelor, fie prin concursul ce se-au dat la plasarea lor.

Fiindcă Regia Loteriei de Stat din București ne cere ca să prezentăm cât mai urgent situația încheiată în această chestiune, facem un ultim apel către toți aceia cari se mai găsesc în posesiune de bilete, rugându-i să ne trimită, la adresa parohiei din București, fie banii împreună cu cotoarele biletelor, fie biletele întregi în cazul că nu le-au putut plasa până acum.

În felul acesta considerăm încheiată această loterie a cărei reușită e pe deplin mulțumitoare.

Știrile Săptămânii

NOII VICARI GENERALI DELA BLAJ. Exelența Sa înaltpreasfințitul nostru Mitropolit Alexandru a binevoit a numi, în ședința consistorială din 13 Octombrie, vicari generali arhiepiscopesci pe ilustritățile Lor Dr. Victor Macavelu și Iacob Popa. Gratulările noastre!

Regina Marloara a Serbiei la București. La începutul săptămânii acesteia a sosit în țară, la București, M. Sa Regina Marloara a Serbiei, sora mai mare a M. Sale Regelui Carol. A sosit însoțită de M. Sa Regina Maria, care se afla la Belgrad de mai multe săptămâni. După cât aflăm, Malestarea Sa Regina văduvă a Serbiei va sta la noi în țară mai multă vreme.

Cați elevi sunt la școlile Blajului. Au fost înscriși, pentru anul școlar 1936—7, la școlile Blajului, următorul număr de elevi: liceul de băieți 620; liceul de fete 284; școala normală de băieți 184; școala normală de fete 198; liceul comercial de băieți 92; Liceul comercial de fete 50; gimnaziul industrial de băieți 106; școala de menaj 72; școala de aplicație de fete 80; școala de aplicație de băieți 54; la școala primară de stat 183, iar la școala de ucenici 78. Mai sunt apoi 80 de studenți la Academia de teologie.

Mare adunare național-țărănistă la București. În ziua de 18 Oct., partidul național-țărănesc va sărbători la București aniversarea partidului național ardelenesc cu partidul țărănesc din Vechiul Regat. Va fi cu această ocazie o mare adunare național-țărănistă în Capitală, cu delegați din toate provinciile țării.

D. Nicolae Titulescu se află încă tot în Elveția, la St. Moritz. Cu sănătatea o duce acum bine. A fost slăbit însă rău de tot, și de aceea va mai sta încă în casă, ca să se înfrămeze. După cum am mai anunțat, D. Sa va merge apoi pe coasta Mării Mediterane, în partea de miază-zi a Franței.

Oaspe înalt. La începutul săptămânii acesteia a sosit în Capitală lordul (boier englez) Londonderry. Acest lord a avut în țara sa slujbe foarte înalte. A fost vice-rege al Indiilor, și ministru al aerului. A sosit în țară ea invitat al prințului Bibescu, la moșia cărui a și fost găzduit.

Dol ani dela moartea Regelui Alexandru al Serbiei. În ziua de 9 Oct. s'au împlinit doi ani de când a fost împușcat la Marsilia Regele Alexandru al Greciei. Ucigașii săi au fost condamnați la muncă silnică pe viață. În ziua de 9 Oct., la Paris s'a desvelit un frumos monument în amintirea fostului Rege, care a murit pe pământ francez.

A nins în munți. Săptămâna care a trecut a fost tare friguroasă. A plouat, încet, ca toamna, aproape tot timpul. La munte a nins, din care pricină aerul s'a răcit simțitor. Vremea ploioasă și rece n'a fost prea prielnică. Nu s'au putut culege ville și porumbiștile. Vinul din acest an se spune că nu va fi prea bun, din care pricină cel vechiu a început să se scumpească.

Un comitet al păcii. Aflăm că se va înființa la noi în țară un comitet care va lucra în chip deosebit în slujba păcii. Persoanele cari au de gând să înființeze acest comitet, fac parte din toate partidele politice.

Podul peste Dunăre. După cum am mai scris și altă dată, se va construi un pod peste Dunăre între țara noastră și Serbia. Podul se va construi între Turnu Severin și Ceadova și va costa 300 de milioane Lei, din care țara noastră va plăti jumătate. Lucrările vor începe la primăvară și vor ține patru ani.

Târg de mostre la Oradea. La începutul săptămânii viitoare se deschide la Oradea târg de mostre aranjat de Asociația Comercianților și Industriașilor din Oradea și jud. Bihor. Vor mai participa comercianții și industriași din jud. Timișoara, Brașov, Cluj, Satu Mare, Sibiu și dela București. Vizitatorilor li-se acordă o reducere de 50% pe c. f. r.

Păgânătatea unor femei. Fata Sofia Jura, de 29 ani, din com. Socodor, a fost dusă săptămâna trecută la spitalul din Arad. Medicii au constatat că fata a fost otrăvită în urma unui avort provocat de o femeie din comună. După câteva ore de chinuri, fata a murit. Femeia criminală care a făcut avortul e căutată de poliție.

Bani pe copaci. Nu la noi s'a întâmplat acest lucru ci într-o țărișoară din America de sud. Au crescut adecă apele mari de tot și au inundat un orașel. Dollari dintr'o bancă au fost luați de apă care i-a purtat cu ea. O parte din ei s'au oprit pe vârfurile unor copaci pe unde a trecut râul. După ce apele s'au tras, oamenii au cules dollarii de pe vârfurile copacilor.

S'a otrăvit cu ciuperca. Pe vremea aceasta ploioasă se găsesc foarte multe ciuperca. De aceea auzim de multe înveninări cu ciuperca. Astfel un oarecare Petru Sassu din Iași, împreună cu întreaga familie, a mâncat ciuperca. Idată după masă au fost cuprinși de dureri grozave. Duși la spital, medicii au băgat de seamă că e otrăvire. Tatăl familiei e pe moarte.

Primministrul Ungariei a fost funcționar la Făgăraș. După moartea generalului Goemboes, primministrul în Ungaria a ajuns d. Coloman Daranyi. Acesta a fost, pe vremea stăpânirii maghiare, notar într'o comună din jud. Făgăraș. A trecut apoi ca primnotar și în urmă ca secretar al Prefecturii Făgăraș, până în 1918 când a plecat la Budapesta.

Insulă pustie de vânt. În largul Oceanului Atlantic, pe una din multele insule ce împetrișează apele, își trăiau zilele 500 de persoane. Insula era adecă destul de mică. Săptămâna trecută a început să bată pe acolo un vânt pustitor. 50 de persoane au fost omorite de vânt. După 2 zile de furtună, vântul a urcat pe țărnișele apele Oceanului. Insula a fost acoperită cu apă și în mai puțin de o z. a fost înghițită deplin, împreună cu toate viețuitoarele de pe ea.

S'a înecat în Mureș. În ziua de 23 Sept., locuitorul Ion Pașta, de 26 ani din com. Belotiniș-Timiș, a vrut să treacă Mureșul dar a căzut în apă și s'a înecat. Trupul lui a fost pescuit numai după o săptămână.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Cine ne batjocorește țara și neamul?

Va mai curge încă multă apă pe Dunăre, până când se va ajunge la o adevărată înfrățire a popoarelor. Ele se dușmănesc încă mereu. Azi în toată Europa nu sunt decât trei țări, cari nu se dușmănesc una pe alta: România, Cehoslovacia și Jugoslavia, sau Sârbia. Celelalte, ori sunt vecine cu granițele, ori sunt departe una de alta, nu trăesc în prietenie desăvârșită, și în toată clipa pot ajunge iar la războiu.

Ele nu conțin a vorbi și a scrie rău una despre alta.

Noi încă suntem mereu batjocoriți de către unele țări vecine. Mai ales de către Ungaria și Bulgaria, și până bine de curând, și de către Rusia. Ba, de-o vreme, nici Polonia nu ne mai laudă. Cum ne bîrfesc? Prin gazetele lor, prin cărți scrise anume, cum fac Ungurii și Bulgarii, apoi prin ceea ce vorbesc la Radio, ca să se audă în toată lumea. La Radio nici Rusia nu se lasă mai prejos. Tot mereu țin vorbiri acolo, în cari se arată că țărani și muncitorii din România sunt și azi slugi ale boerilor.

Nu putem aștepta ca noi să nu avem dușmani în afară, după ce așa e lumea: departe de a trăi în frăție și pace. Ba și înțelegem pricinile ce-i fac pe unii dintre vecinii noștri să ne bîrfească: dela Unguri și dela Bulgari am luat pământ, care însă după dreptate era al nostru, locuit și stăpânit fiind de noi în Ardeal, iar ce-am luat dela Bulgari, o parte era vechea noastră Dobrogea, iar alta era locuită de mai mulți Turci decât Bulgari.

De batjocurile lor nu ne prea mirăm. Dar stăm neînțelegători, când vedem că se ridică atâtea glasuri, cari ne vorbesc de rău la noi acasă. Mai întâi sunt oamenii cari sunt înglodăți până în grumazi în luptele politice, în partide. Aceștia își bat joc de toți oamenii politici cari sunt în altă tabără, în alt partid, și de toate lucrările lor pe cari le fac, când sunt la guvern. Și nu-și dau seama, deși se cred

Dragostea creștină nu cunoaște margini

Sărmanii leproși, izgoniți din lumea care iugo de ei, ar muri părăsiți, dacă nu ar veni în ajutorul lor inimi iubitoare cari nu se tem de nici un pericol.

Misionarii au 108 leprozerii (case) unde se îngrijesc 13 mii leproși.

Dați-le ajutorul pe care-l așteaptă!

oameni cuminți, că hulind tot ce fac alții, și bat joc de țară și de neam. Pentru că cu toții sunt ridicați din sânul neamului. Și dacă ei sunt nedestoinici și neputincioși, însemnează că așa e și neamul din care s'au născut.

Dar avem în țară oameni cari batjocoresc în așa fel lucrurile românești, încât se apropie cu hula lor de dușmanii de peste hotare.

Aceștia sunt străinii cari mișună printre noi, cari mănâncă pâinea acestei țări și nu au inimă s'o ajute în nimic, ci se bucură de orice nenorocire.

Acestora neamul nostru va trebui să le închidă gura. Ei nu au nici un drept să se amestece în certele dintre români. Să-și vadă în pace de neamul lor și de necazurile lor.

Pentru că făcându-se că iau partea unui sau altui partid politic, ne batjocoresc cu dispreț și ură neîmpăcată: ca la ușa cortului. Ei trebuiesc opriți dela orice amestec în treburile românilor.

(Dela Secțiile „Astrei”).

Buruieni veninoase

— Tutunul —

1. *Obiceiul fumatului.* Când Cristofor Columb a descoperit America, oamenii săi au dat peste câțiva indieni, cari țineau în gură ceva tulleie aprinse la un capăt. Acestea tulleie, indienii le numeau *tabacco* și nu erau altceva, decât frunzele uscate și răsucite în chip de sul ale unei buruieni ce creștea pe acolo. Buruiena era *Tutunul*.

Mai târziu, alți călători cari au umblat prin America, au găsit obiceiul de a ține tabacco în gură și prin alte ținuturi ale Americii și au învățat și ei acest obicei. Iar când s'au reîntors acasă au adus cu ei tabacco și l-au dat prietenilor și cunoscuților, îndemnându-i să-l aprindă la un capăt, iar celalalt capăt să-l țină în gură, așa cum fac și indienii din America.

Acești călători erau spanioli și obiceiul lor de a fuma tabacco repede s'a răspândit prin toată țara.

Dela spanioli, obiceiul fumatului a trecut și în alte țări. Soldații l-au dus în Italia și în Germania.

În Franța a fost adus mai întâiu de un călugăr cu numele Andrei Thivet. Puțin mai târziu, pe la 1560 Ioan Nicot, ambasadorul Franței la Lisabona, a trimis tutun reginei din Franța Caterina de Medicis, ca praf de tras în nări și ca leac pentru durere de cap.

Nu se știe dacă regina s'a lecut de durerea de cap, dar plăcerea de a trage praf de tutun în nări a prins și s'a răspândit repede și oamenii îi ziceau tutunului *buruiena reginei*.

În Anglia a dus tutunul mai întâiu Francisc Drake, iar Walter Raleigh a început să fumeze chiar și la curtea regală, deși reginei nu-i plăcea. Se

spune, că regina Elisabeta a Angliei chiar s'a rămasit cu Walter Raleigh că dacă îi va putea spune cât cântărește fumul pipei sale, îi va da câteva monete de aur. Raleigh a cântărit tutunul și a cântărit și cenușa rămasă și a arătat că greutatea fumului este deosebirea dintre greutatea tutunului și greutatea cenușei. Regina a pierdut rămasagul și i-a plătit lui Raleigh aurul, spunându-i că mulți oameni, fumând prefac aurul în fum, el este însă cel dintăiu care a prefăcut fumul în aur.

Din Italia, Germania, Franța și Anglia, obiceiul fumatului repede a trecut și în alte țări, răspândindu-se în întreaga Europa, deși s'au pus opreliști destul de mari.

Dintre cei ce au pus opreliști fumatului, se poate aminti Sultanul Murad II, care dacă prindea pe cineva că fumează îl arunca în temniță.

Șahul Abbas al Persiei, fumătorilor le tăia nasul și buza de sus.

Țarul Rusiei, în 1560, din cauza unui foc mare ce a izbucnit din nebagarea de seamă a unui fumător, a oprit fumatul, iar pe cei ce îi prindea că fumează îi pedepsea cu câte 60 bețe la talpă. Dacă și a doua oră îi prindea că fumează, le tăia nasul.

În Elveția la celea 10 porunci s'a mai adaus una, a 11-a „Să nu fumezi” și cel ce era prins că fumează era pedepsit cu amendă în bani.

În Transilvania, dacă era prins cineva că cultivă tutun, i-se lua toată averea.

În Anglia, regina Elisabeta a oprit fumatul în biserică, iar Iacob I a scris o carte: *Dușmanul fumului*, în care spune, că „obiceiul fumatului e greșos la vedere, urât la mirosit, stricător la creeri, primejdios la plămâni și care mai bine s'ar putea asemăna cu aburul grozav și puturos, care iese din prăpastia iadului”.

Cu toate acestea opreliști, obiceiul fumatului s'a răspândit în toate părțile și azi e așa de lătit încât și copiii fumează, pe ascuns, stricându-și mintea și otrăvindu-și corpul, încă destul de fraged.

Ion Popu-Câmpeanu

Îmbunătățirea rasei de animale

Aminteam într'un număr al gazetei noastre, că avem neapărat nevoie de o bună rasă de animale. La noi în țară există mai multe rase de animale, astfel, că acest lucru trebuie îndreptat, pentru a avea o singură sau cel mult două soiuri de animale, cari să fie de cea mai bună calitate. Când vorbim de calitatea animalelor trebuie să înțelegem, atât animalele de muncă cât mai ales cele producătoare de lapte.

Țara noastră fiind o țară agricolă, majoritatea locuitorilor ei se ocupă, pe lângă agricultură, cu creșterea vitelor și îngrășarea lor, destinate vânzării și exportului, care se face în diferite țări.

Pentru a avea puțința ca într'un timp scurt, să îngrășăm animalele, avem nevoie de o rasă, soi, bun, care să se poată îngrășa cât mai iute. Pentru aceasta trebuie să avem o rasă bună de animale.

Aceasta se poate câștiga, având reproducători, tauri de prăsilă de rasă superioară.

Pentru îmbunătățirea animalelor românești, Ministerul agriculturii și domeniilor a hotărât să importe din Elveția, deocamdată, 28 de tauri de prăsilă. Aceștia vor fi împărțiți în diferite centre, căutându-se a se crește pe lângă marile ferme reproducătorii (taurii) necesari tuturor comunelor.

În felul acesta vom avea puțința să îmbunătățim rasa animalelor românești în decurs de vr'o câțiva ani. Îmbunătățire ce va avea înrăurire mare asupra exportului românesc de animale, cât și asupra prețului ce se va încasa de către crescătorii de animale.

Statele în care facem exportul de animale, totdeauna caută să cumpere animale de rasă bună, bine îngrijite, îngrășate, pentru că să le poată prețui la locul destinat.

Așa fiind cererea cumpărătorilor, este necesar ca să ne conformăm dorințelor, pentru că animalele românești să fie bine valorizate (prețuite) și căutate pentru marea lor calitate. Prezentându-ne astfel în fața străinătății, ne vom asigura locul de cinste alături de mărfurile altor țări.

Olimplu I. Barna

Cărți nouă

Dr. Ilie Dăianu, Un sfânt pribeag român, Ieremie Valahul, 1556—1625. Ediția II-a populară, revăzută și îmbogățită. Ediția revistei „Vieța Creștină”, Cluj 1936, 64 pagini, de format 14/10 cm. Prețul 10 Lei. Tipografia „Universală” S. A. Cluj.

Păr. protopop ortodox unit, cum își zice la sfârșitul cărții Sf. Sa Dr. Ilie Dăianu, a scos în ediția a doua vieța acestui mare sfânt român, care se numea Ion alui Stoica Costin și care plecând din Țara Românească nu s'a oprit până în Italia, unde, intrând într'o mănăstire de călugări capucini din Napoli, a devenit călugăr cu o vieță atât de sfântă, încât la moarte s'au întâmplat zeci de minuni la mormântul lui. Ediția întâie a acestei cărți ce a avut abia 24 pagini, aceasta are deja 64, și păr. protopop Dăianu făgăduiește să mai scoată o carte, și mai mare, menită cărturarilor noștri, tot despre Ieremie Valahul.

Pagubă și rușine că poporul român nu este în stare să ceară declararea de sfânt a acestui călugăr. Alte neamuri au zeci de sfinți, noi abia pe sf. Nichita Remesianul.

De aceea încheiem cu rugăciunea de pe pagina a doua a cărți ce pe care ar trebui s'o rostim fiecare dintre noi, zilnic:

„Doamne Isuse Hristoase, Rege preasfânt al tuturor neamurilor, izvor a toată sfințenia, caută spre blândul tău popor românesc, ridicând în șirul sfinților pe venerabilul tău slujitor Ieremie, ca totdeauna la pilda vieții lui privind și prin rugăciunile lui întăriți fiind, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința mării tale celei neapropiate. Că binecuvântat și preamărit ești în veclii vecilor. Amin”.

Știre medicală. Med. Univ. Dr. CAMILA GRÜN TRENCINER medic în Blaj, Str. Timoteiu Cipariu No 23 (în casa prăvăliei „Ajutorul”, O. Dragea) specialistă în stomatologie, s'a reîntors din călătoria de studii din străinătate și a început din nou consultațiile, pentru boli interne, femei și copii, cât și pentru boli de dinți și de gură. (485) 1—4

Cetiți „UNIREA POPORULUI

Ioan Nagy, America. Am primit Lei 1500. Abonamentul Dv. plătit până la 31 Dec. 1934.

Ioan Popiau, America. Am primit în 28 Sept. a c. suma de Lei 1000. — Am trecut în abonament pe 1934 Lei 203; 1935 Lei 300; 1936 Lei 300; 1937 Lei 197.

Viotor Pop. Aveți de plătit abonamentul pe 1935 și pe anul curent.

Gregorin Manoilă. Abonatul pentru care ați plătit Lei 200 — mai are de plătit încă: Lei 70 pe 1934; 150 pe 1935 și pe anul curent. Foaia nu s'a sistat.

Livia Truțașiu. Din suma de 300 Lei am trecut pe 1935 Lei 126; 1936 Lei 150; pe 1937 Lei 24.

Vasile Bud. Până la 31 Dec. 1936 mai aveți de plătit Lei 80.

Nemeș Gavril. Am primit banii de care ne întrebați. Abonamentul achitat până la 1 Febr. 1937.

Petre Is Bortos. Foaia nu vi-s'a oprit. Nu știm care e cauza de n'ați mai primit-o. Se trimit din nou numerii neprimiți.

Fedoreac Gheorghe. Am primit 100 Lei în 22 Iunie 1936. Aveți de plătit încă 420 Lei + anul curent.

Ioan Maier, America. Am primit un cek de 6.50 doll. în 15 Sept. 1936.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ciungan Nicolae, Ioan Puia, Ioan Biriș I. Ioan, Sârb Iacob, Iacob Muntean, Boanea Ioan, Selegean Petru, George Văsai I. Gl., Iosif Fucec, Ioan Danciu, Ioan Șuteu, Dragotă Gheorghe, Aurel Marila.

Câte 100 Lei: Ioan Gôrbe, Nicoară Virgil, Cergizan Ioan, I. Mărginean, Ioan Iepure, Elena Rășniță, Vasile Bărbat, Iosif Bucur, Ioan Moldovan, Horgoș Gheorghe, Maria Palea, Turcu Ioan.

Câte 150 Lei: Ioan Alexandru, Biserica Ighiu, Octavian German, Laurențiu Pop, Laurea Blăjan, Isidor Florea, Costea Ioan, Ioan Surdu, Băcilă Alimpiu, Codrean Pop, Ioan David, Bud Vasile, Silvaș Ioan, Ioan Cârnu, Mihai Giungi, Of. parohial Vălcăul de jos, Onea Petru, Octavia Corodean, Gavril Nap, Ioan Oniga, Camil Nicolară, Ioan Borcoman, Ioan Repede, Victor Stoica, Rus Gavril, Societatea lui Isus Totești, Ioan Bochiș, Traian Craiovean, Icon. I. Zinulescu, Todea Grigore, Ioan Popa I. Gl., Pop Simion, Al. Moldovan, Ioan Suciu.

Câte 200 Lei: Aurel Vitan, Ioan Stanciu, Solomon Barbu, Biserica Ighiu, Petărlăcean Filon, Curatorul parohiei Bilbor, Fodor Ieronim, Gregorin Manoilă.

Alte sume: D. Ieran Bruxelles 99; Of. parohial Alecuș 300; V. Barna 300; N. Țarină 187; Of. parohial Gănești 180; Dan Nicolae 40; George Bone 735; Vasile Sârbu I. I. 50; Petru V. Burcă 50; Titu L. Morga 330; Sâncraian Marc 50; Ludovica Dascăl 250; Ana Radu 139; Gr. Geaflea 410; Simion Roșă 500; I. Cosma 500; Bimbea Nicolae 250; Turdean Nicolae 220; Petre Is. Bortos 55; Hațegan Teodor 40.

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 360—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, cumcă în baza decisului Nr. G. 572—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executoarei Banca de Industrie și Com. Sibiu repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de 20.000 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Octomvrie 1936 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Mănărade la dom. urm. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobilele și anume: 1 șură, căruță și vacă în valoare de Lei 25.500.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936

(491) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 355—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică că în baza decisului Nr. G. 568—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Cassa de Ec. S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de 12.754 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Octomvrie 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-Mare la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 șură, 1 car și două cotețe în valoare de Lei

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(490) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

No. 64—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 1074—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executoarei Cassa de Economi S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 10.181 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Octomvrie 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-Mare, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 2/3 parte dintr'o mașină de treerat, batoză și motor sistem Umbratu, 5 oi, 1 șură în valoare de Lei 85.500.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(489) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

No. 576—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 2440—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Ioan Avram Muntean repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 303 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Octomvrie 1936 la orele 10 a. m., la fața locului în comuna Mănărade unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 2 vițeji, 1 car, 1 șopron în valoare de Lei 3500.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Oct. 1936.

(486) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 103—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 3085—1935 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Mihail Herman repr. prin avocatul Dr. Ștefan Szekely pentru încasarea creanței de 680 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Octomvrie 1936 la orele 2 p. m. la fața locului în comuna Valea-Lungă la dom. urm. nr. c. 26 și 242 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și a-

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

nume: 1 vacă, 60 vedre de vin și un teasc în valoare de Lei 4600.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(485) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 261—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică că în baza decisului Nr. G. 1227—1931 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Mihail Herman repr. prin avocatul Dr. Ștefan Szekely pentru încasarea creanței de 3825 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Octomvrie 1936 la orele 3 p. m. la fața locului în comuna Valea-Lungă nr. c. 26 și 242 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 șopron, 1 răsboi de țesut, 1 coastă și altele în valoare de Lei 7300.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(484) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Capitulul Metropolitan — BLAJ

No. 2415—1936.

CONCURS

Cu terminul de 25 Octomvrie 1936, se publică concurs pentru ocuparea postului de arhivar la Administrațiunea Centrală Capitulară.

La acest post pot reflecta absolvenții unei Academii ori facultăți.

Cererile se vor înainta pe adresa Capitlului Metropolitan, însoțite fiind de următoarele acte:

1. Extras de botez.
2. Certificate de studii.
3. Certificat despre activitatea din trecut.
4. Atestat despre conduita morală, dela autoritatea superioară eventual dela preot.

Retribuția dela Stat Lei 3800 brutolar.

Blaj, din ședința capitulară, ținută la 14 Octomvrie 1936.

ss. IACOB POPA
canonic prepozit

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc ≡

LEAC PENTRU MUERI

comedie în 2 acte

localizare de

→→→ A. MELIN ←←←

Piesă foarte potrivită a se juca prin sate, plină de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la Librăria Seminarului din Blaj. Prin postă se trimit 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.